

Köpings Pingstförsamling 1922-1972

Söndagen den 26 februari 1922 är en märkesdag i Köpings historia. Då bildades nämligen en pingstförsamling som fick namnet Taborförsamlingen. Efter 20 års verksamhet antog församlingen namnet Köpings Pingstförsamling, vilket ansågs bättre täcka verksamhetens art.

Det troliga är att församlings bildandet gick ganska spårlöst förbi för de flesta av Köpings innevånare. Det skulle dock visa sig med åren att något stort och avgörande skedde när de 17 vännerna beslöt att sluta sig samman till en "fri biblisk församling" som det heter i protokollet från nämnda möte.

NTÖ:s Backalokal där församlingen bildades

Pingstväckelsen har sina anor i staden sedan 1884. Då kom den gudagripande sångaren Emil Gustafsson att verka i dessa bygder. Bland dem som lyssnade och gärna tog emot Ordet, var krukmakaren Skog och hans hustru i Nibblesbacke. Hustrun Skog fick en alldeles särskild upplevelse av Gud. Vad det var visste hon inte förrän hon 1908 konfronterades med sin nyss ande döpta dotter och kom underfund med att det var samma sak hon fått 1884.

Det var omkring denna trosstarka kvinna några andra likasinnade kom att gruppera sig. Krukmakarehemmet blev ett bönemöteshem.

Även offentliga möten hölls ibland när något resande vittne kom till orten. Också andra hem i Nibblesbacke öppnades för verksamheten, och så småningom vidgades den. Bönegruppen var en verklighet och behovet av församling blev mer och mer aktuellt. Den 26 februari 1922 samlades man i Templarlokalen i Backa. Pastor E Nilsson från Stockholm var mötets ordförande. Gruppen hade då evangelisten David Nordling som sitt vittne. Han blev också församlingens första föreståndare.

År 1933 höll församlingen sitt årsmöte i Lersäter. Där valdes August Larsson till församlingens ordförande. Han hade då, så gott som hela tiden från församlings bildandet, stått som sekreterare i församlingen.

Vid den tiden började Elimförsamlingen i Västerås att intressera sig för den lilla verksamheten i Köping, och pastor Birger Claesson kom att från maj 1933 dela sin tid mellan Västerås och Köping. Detta hade säkert stor betydelse för arbetet och nu följde en tid av framgång.

Erik Adolfsson kom till Köping i april 1942. utan överdrift kan man säga att hans arbetsperiod i Köping, som kom att omfatta 2 år, innebar en vändpunkt i församlingens historia. Verksamheten blev mera utåtriktad än någonsin förr och förtroendet för församlingen och pingströrelsens arbete växte. Efter Erik Adolfsson fortsatte Alexis Ingham uppbyggnadsarbetet i församlingen. Vid den tiden började också den stora inflyttningen till Köping, och glädjande nog var många av dem, som flyttade in pingstvännar. Dop-siffrorna för de åren är också ganska höga, vilket tyder på att församlingen upplevde något av väckelse. Alexis Ingham fick under sina år vara med om att döpa ca 170 personer och antalet medlemmar steg från 109 till 351.

I januari 1924 invigde man en förhyrd lokal för sin verksamhet. Den lokalen torde vara en f d kroglokal, som låg i hörnet av Stora gatan - Glasgatan. Andra lokaler som nämns i årsberättelser från 1920- och 1930-talen är en lokal på Humlegårdsgatan, Klubblokalen samt Lilla godtemplarsalen på Västra Långgatan. År 1944 inköpte församlingen en fastighet på S Kyrkogatan 5 och ordnade där en mindre samlingsal.

Den fastigheten var i församlingens ägo till 1966. Då var Daniel Ribba föreståndare och församlingen fick under hans tid möjlighet att köpa en centralt belägen tomt för den nya kyrka, som vid det laget började synas allt mer nödvändig.

Detta blev församlingens lokal 1944

Under Lars Lindqvists tid i församlingen blev den nya kyrkan en verklighet. Det var en stor dag i församlingens historia då man i september 1966 invigde kyrkan vid Torggatan 7.

Flera platser utanför stan är också nämnda som samlingsplatser för offentliga och enskilda möten och söndagsskolor. I första hand Kolsva och V: a Skedvi men även Himmeta, Hjulberga, Eklunda m fl platser.

Församlingen har redan tidigt bedrivit missionsarbete på de yttre fälten. Ganska tidigt finns noteringar om att församlingen stödde Linus Blomkvist och hans arbete i Kongo. 1938 antog församlingen Elisabeth Goodband som sin missionär. Visserligen med endast 25 kronor per månad som underhåll, men beslutet var ändå ett trossteg. 1955 reste en av församlingens egna till Burundi, nämligen Eva Boden. Församlingen kunde då avskilja henne som sin egen missionär och har allt sedan dess helt ansvarat för hennes underhåll.

Senare deltog församlingen dessutom i underhållet för Viola Lindgren, Burundi, samt Maj-Britt och Gunnar Karlsson, Etiopien.

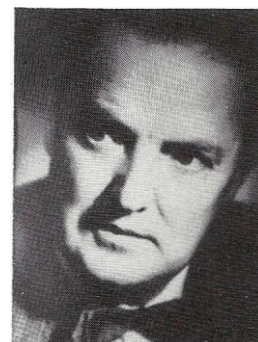
Pingstsupplevelsen och förkunnelsen om Jesus andra tillkommelse är aktuellare än någonsin. Pingstförsamlingen har gått i spetsen för att göra dessa sanningar levande, och som församling har vi i dag ett värdefullt arv att förvalta från de män och kvinnor, som i första tiden under smälek och förakt frimodigt predikade detta. Minnet av deras insats uppfordrar oss till att inte sätta vårt ljus under skäppan utan på ljusstaken för att det må lysa för många.

Må så ske i Jesu namn.

(Utdrag ur Jubileumsskriften 1972)

Alexius Ingham
1944-1955

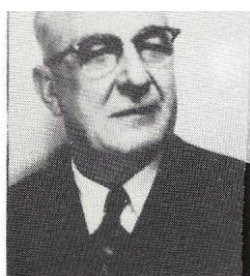
Birger Olsson
1955-1958

Daniel Ribba
1958-1962

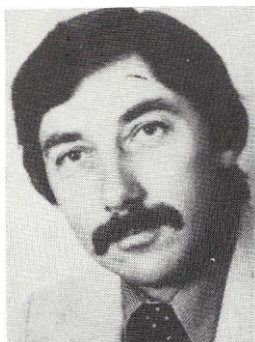
Lars Lindqvist
1963-1967

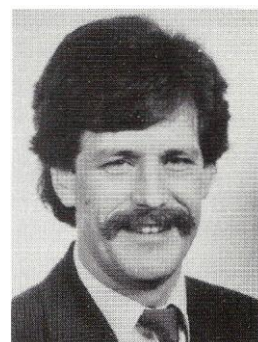
David Nordling
1922

Eric Adolfsson
1942-1944

Sigvard Perder
1968-1978

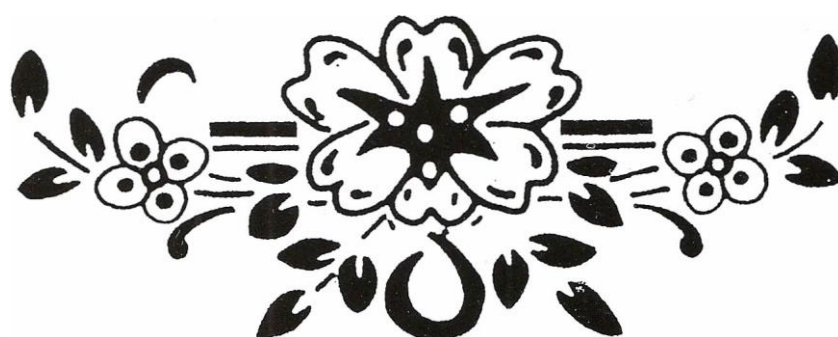

Rune Axelsson
1979-1987

Föreståndare 1922-1987

Församlingsbildarna 1922

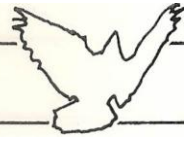

Sångarna 1945

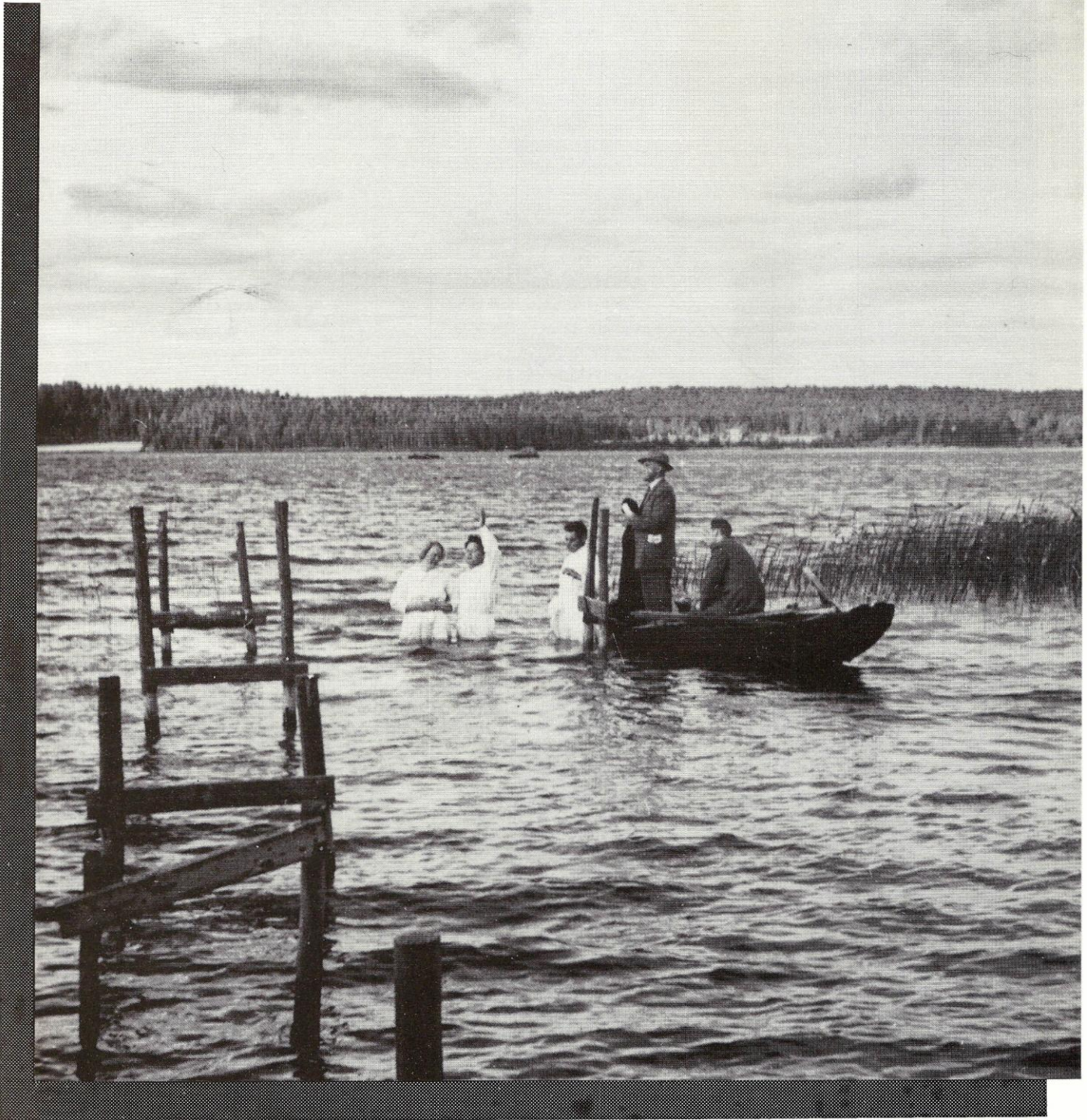

Sångarna 1951

Dop i Skedvisjön 1949

*Alexius Ingham döper Margit och Ragnar Arvidsson,
i båten servi Nils Andersson och Harry Borgenvik.*

Utdrag från årsberättelser

1967

Ett av våra största och mest angelägna arbetsfält är barnen och de unga. Och våra söndagsskolfester med omkring 300 i söndagsskolan inskrivna barn inom staden, säger oss en hel del om intensiteten i verksamheten. Sommarens fest hölls på Hjälmaregården. Julfesten hölls i två omgångar i vår kyrka.

1969

"Kontakt med Pingstkyrkan" har utkommit med fyra nummer under året. Vi ser det som ett plus att äga ett församlingsblad med ett så fint utförande som vårt.

1972

Under hösten fattade församlingen beslut om att stå som utsändare för Birgitta Almeby, som under många år känt kallelse till Pakistan. En vädjan från Pakistankonferensen i Örebro satte fart på planerna, och i dagarna reser hon för att ta hand om svenska skolan i Lahor.

1975

Fyra dopförrättningar har hållits under året där sammanlagt 15 vänner döpts till Kristus och lagts till församlingen.

1979

Som en väldig bergskedja ter sig Korståget i Valskog tillsammans med andra frikyrkor i KAK-regionen. Publiktoppar med partiledarna. Andliga "toppar" Niilo Yli-Vainio, John Hedlund, Thorbjörn Bastås, Dan Eklund och Barbro Nyman.

1980

December: stor jugoslavisk fest då Josip Vrbanc kom hem för att gifta sig.

1983

Ria startades av frikyrkoförsamlingarna och Svenska kyrkan med ekonomiskt stöd av Köpings kommun.

1987

Skylltsöndagen ordnades "Öppet hus" medservering och sång av församlingens alla sånggrupper. Flera som inte tillhör församlingen tog tillfället i akt att vara med i gemenskapen.

1988

I december hade vi en lördag kl 12 sångstund på gågatan där alla sångare sjöng julsånger och 1 000 st biblar delades ut.

1989

Ett kristet daghem öppnades under höstterminen. Huvudman för verksamheten är styrelsen för Köpings kristna daghemsförening där medlemmarna kommer från frikyrkorna i staden.

1990

Care Nikodemus och Cafe Globen, som är öppna varje vecka, är en stor utmaning för församlingen. Varje vecka träffar vi 100-tals människor i olika åldrar.

1991

Familjen Josip Vrbanc kom till Sverige i somras, och är på grund av kriget i Jugoslavien fortfarande hemma.

Sångarna 1943, Erik Adolfsson med bibeln i hand.